

Nr 284

Av herr Jansson i Kalix m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 22, angående anslag för budgetåret 1957/58 till Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök: *Undersökningar inom sötvattenslaboratoriet samt Fiskerintendenten, m. m.*

I proposition nr 22 till innevarande års riksdag föreslår föredragande statsrådet, att förstärkningen av de fiskesakkunniga organen i vattenmål tills vidare endast skall avse sötvattenslaboratoriet. Denna förstärkning skulle åstadkommas i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag som framlagts av utredningsmannen, vattenrättssekreterare Lennart Persson, i promemoria den 27 oktober 1956, dock med den ändringen, att laboratoriet skulle uppdelas på regional basis, för att verksamheten härigenom måtte vinna starkare lokal anknytning. Utöver den föreslagna förstärkningen skulle laboratoriet ha möjlighet att anställa tillfällig personal.

Som ett viktigt led i förstärkningen av de fiskesakkunniga organen i vattenmål har utredningsmannen därutöver föreslagit, att intendantsorganisationen skulle förstärkas med två fiskerintendenten, två fiskmästare samt fyra kontorsbiträden i reglerad befordringsgång. Av denna förstärkning skulle enligt utredningsmannens förslag till vardera av de båda norrlandsdistrikten knytas en fiskerintendent, en fiskmästare och ett kontorsbiträde. Kostnaderna härför skulle i sin helhet täckas av sökandenas avgifter. Dessutom skulle en avsevärd del av kostnaderna för fiskerintendentensorganisationen i övrigt beräknas komma att motsvaras av sådana avgifter.

Föredragande statsrådet har icke ansett sig nu kunna förorda någon förstärkning av fiskerintendentensorganisationen, vilket innebär en högst väsentlig reduktion av den av utredningsmannen föreslagna personella upprustningen av de fiskesakkunniga organen i vattenmål. Som motivering anföres, att vattendomstolarnas personal icke skulle komma att utökas i den omfattning som lagmannen Nils Viklund förordat i en promemoria av den 25 juni 1956. Man skulle därför i nuvarande läge tills vidare pröva sig fram.

Statsrådet uttalar, att utredningen rörande det allmänna fiskeintresset i princip bör hänskjutas till fiskerintendenterna, under det att utredningar rörande det enskilda fiskeintresset såvitt möjligt skulle föras till sötvattenslaboratoriet, om det icke med hänsyn till utredningsarbetets rationella bedrivande även i fortsättningen bör anförtros fiskerintendenterna. Detta måste emellertid innebära, att de synnerligen omfattande och svårbedömda

fiskeriundersökningarna i nu aktuella kraftverksmål, i synnerhet i Norrland, helt komme att åvila fiskeriintendenterna.

Såsom framgår av utredningsmannens och i synnerhet de i Norrland verk samma remissinstansernas yttranden över utredningsmannens förslag är behovet av snabba utredningar utomordentligt stort. Vattenrättsdomaren Löwing i Norrbygdens vattendomstol har sålunda i sitt remissvar betonat, att den föreslagna förstärkningen av de fiskesakkunniga organen är behöfvlig, även om vattendomstolarna icke skulle utbyggas vidare. Han tillfogar, att om vattendomstolarna skulle utbyggas enligt lagmannen Viklunds förslag, skulle det ej dröja länge förrän den av utredningsmannen förordade förstärkningen skulle visa sig otillräcklig. En centralisering till laboratoriet i någon väsentlig mån av fiskeriintendenternas nuvarande befattning med vattendomstolsärendena är icke möjlig. I sitt remissyttrande framhåller vattenrättsdomare Löwing ytterligare, att Norrbygdens vattendomstol under senare år varit benägen att i stora kraftverksmål överlåta hela utredningsuppdraget åt fiskeriintendenter, och förklarar, att detta sammanhänger såväl med den stora balansen av ofullbordade utredningar hos sötvattenslaboratoriet som med ökad insikt om angelägenheten att undvika uppdelningen av fiskeriutredningen i ett mål på skilda sakkunniga.

Många kraftverksmål i de norrländska älvarna förutsätter synnerligen tidsödande fiskeriutredningar och är ingalunda att anse som små i jämförelse med sjöregleringsärendena. I de älvar, där beståndet av vandringsfisk — särskilt lax — påverkas av företaget, blir antalet direkt berörda fiskerättsägare synnerligen stort. Som exempel kan nämnas, att utredningarna beträffande Porsi kraftverk inom Jokkmokks och Edefors socknar beräknas påverka fisket för cirka 1 000 enskilda fiskare samt dessutom för ett antal betydande laxfiskerier inom älvens nedre lopp. Härtill kommer att laxfisket inom hela Bottenviken, Bottenhavet och Östersjön kan befaras bli försämrat i märkbar omfattning.

I den nuvarande ansträngda elkraftsituationen är det av den största nationalekonomiska betydelse, att tillåtlighetsprövningen i de kraftverksmål, som är anhängiga hos vattendomstolarna, icke fördröjes genom att för målens bedömning oundgängligen nödvändiga fiskeriutredningar icke blivit slutförda i tid, något som otvivelaktigt måste bli resultatet av den i propositionen föreslagna reducerade förstärkningen av sakkunniginstitutionen.

Med hänvisning till vad ovan framhållits får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 22 måtte besluta

att vidtaga den ändring i fiskeriintendentsorganisationen att den förstärkes med två fiskeriintendenter i Ce 32, två fiskmästare i Ce 17 och två kontorsbiträden i reglerad befordringsgång;

att vidtaga de förändringar i avlöningsstaten, som de nya tjänsterna föranleda, samt

att anvisa härför erforderliga medel genom en uppräkningsav för ändamålet i riksstaten avsedda anslag.

Stockholm den 25 januari 1957

Ivar Jansson

Kalix

Olof W. Wiklund

Annie Jäderberg

R. Lassinantti

Harald Larsson

i Hedenäset

Nr 285

Av herr **Wiklund m. fl.**, om *höjning av understödet till elever vid vissa skogsbrukskurser.*

(Lika lydande med motion nr 240 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1957.

Ivar Jansson

Kalix

R. Lassinantti

Olof W. Wiklund

Annie Jäderberg
